

Sentencja

Artykuł 2 lit. e) dyrektywy 2002/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty należy interpretować w ten sposób, że „ograniczenie działalności” stanowi środek o charakterze zakazu całkowitego lub czasowego uniemożliwiający dostęp cywilnego poddźwiękowego odrzutowego statku powietrznego do portu lotniczego w państwie członkowskim Unii. W konsekwencji krajowe uregulowanie w dziedzinie środowiska ustanawiające maksymalne poziomy hałasu mierzonego na ziemi, które należy zachować przy przelotach nad obszarami położonymi w pobliżu portu lotniczego, nie stanowi jako takie „ograniczenia działalności” w rozumieniu tego przepisu, chyba że ze względu na istotny kontekst gospodarczy, techniczny i prawny takie uregulowanie może mieć skutki takie same co zakaz dostępu do rzeczonoego portu lotniczego.

(¹) Dz.U. C 148 z 5.6.2010

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Isernia — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Aldowi Patriciellowi

(Sprawa C-163/10) (¹)

(Członek Parlamentu Europejskiego — Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów — Artykuł 8 — Postępowanie karne w sprawie czynu zabronionego polegającego na pomówieniu — Oświadczenia złożone poza pomieszczeniami Parlamentu — Pojęcie „opinii wyrażonej w czasie wykonywania obowiązków parlamentarnych” — Immunitet — Przesłanki)

(2011/C 311/14)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Isernia

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Aldo Patriciello

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Isernia — Wykładnia art. 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich (Dz.U. 1967 152, s. 13) — Członek Parlamentu Europejskiego, któremu zarzucono popełnienie czynu zabronionego polegającego na pomówieniu wskutek fałszywego oskarżenia przedstawiciela służb porządkowych — Pojęcie opinii wyrażonej w czasie wykonywania obowiązków posła

Sentencja

Artykuł 8 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, załączonego do traktatów UE, FUE i EWEA, należy interpretować w ten sposób, że oświadczenie złożone przez posła do Parlamentu Europejskiego poza pomieszczeniami Parlamentu, w którego sprawie wszczęto postępowanie karne w jego państwie członkowskim pochodzenia z tytułu czynu zabronionego polegającego na pomówieniu, stanowi opinię wyrażoną w czasie wykonywania przez niego obowiązków parlamentarnych objętą zakresem immunitetu określonego w tym przepisie, tylko gdy oświadczenie to odpowiada subiektywnej

ocenie, która wykazuje bezpośrednią więź z wykonywaniem takich obowiązków. Do sądu odsyłającego należy określenie, czy przesłanki te są spełnione w zawisłej przed nim sprawie.

(¹) Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 12 de Sevilla — Hiszpania) — Francisco Javier Rosado Santana przeciwko Consejería de Justicia y Administración Pública de la Junta de Andalucía

(Sprawa C-177/10) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienie ramowe UNICE, CEEP i ETUC w sprawie pracy na czas określony — Klauzula 4 — Zastosowanie porozumienia ramowego w obszarze służby publicznej — Zasada niedyskryminacji)

(2011/C 311/15)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 12 de Sevilla

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Francisco Javier Rosado Santana

Strona pozwana: Consejería de Justicia y Administración Pública de la Junta de Andalucía

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de lo Contencioso -Administrativo nr 12 de Sevilla — Wykładnia dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, s. 43) — Załącznik, klauzula 4 (zasada niedyskryminacji) — Zakres stosowania — Dyskryminacja uznana za dopuszczalną przez trybunał konstytucyjny — Obowiązki sądu krajowego

Sentencja

1) Dyrektywę Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącą Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) oraz Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony znajdujące się w załączniku do dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że po pierwsze, mają one zastosowanie do umów i stosunków pracy zawartych na czas określony z organami administracji i innymi jednostkami sektora publicznego, a po drugie, wymagają one wykluczenia jakichkolwiek przejawów odmiennego traktowania urzędników i porównywalnych członków personelu tymczasowego państwa członkowskiego z tego jedynie powodu, że ci drudzy są zatrudnieni na czas określony, chyba że odmienne traktowanie jest uzasadnione powodami o charakterze obiektywnym w rozumieniu klauzuli 4 pkt 1 omawianego porozumienia ramowego.